

kompetencer, der skal til for at forebygge, at man kommer til at gøre noget fagretligt forkert?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg er glad for, at fru Lise von Seelen siger, at borgeren skal have så stor indflydelse som muligt. Det håber jeg også vil være det, der vil kendetegne Socialdemokratiets politik på andre områder inden for det sociale område.

Jeg synes, at det ville være et tilbageskridt, hvis det, der ligger i fru Lise von Seelens spørgsmål, er, at det f.eks. er kommunen, der skal påtage sig arbejdsgiveransvaret.

Mange brugere af hjælpeordningen føler jo netop, at det væsentlige i ordningen er friheden til selv at kunne planlægge og leve så uafhængigt som muligt af kommunen. Det betyder rigtig meget for følelsen af selvstændighed og frihed.

Men det er selvfølgelig vigtigt at se på, hvordan vi bedre kan støtte brugerne i at gøre brug af den her ordening og give den viden, der skal til, så vi undgår erstatningssager i fremtiden. Som sagt er jeg ved at kigge på det i forbindelse med at lave en brugerhåndbog, men vi har også et arbejde i gang med kommunerne, fordi det også kan være en udfordring for de kommunale sagsbehandlere at håndtere de her eksempler.

Lise von Seelen (S):

Vi har jo drøftet det her spørgsmål dels med handicaporganisationerne, som jo også godt kan se, at der er nogle dilemmaer forbundet med det her spørgsmål, dels med organisationerne. Sådan som jeg har forstået det på de personer, som jeg har truffet i drøftelserne, er der ikke nogen, der har sat spørgsmålstejn ved, at det naturligvis må være borgeren, der har selvbestemmelse i sager, hvor man får mennesker så tæt på sig.

Kl. 14.30

Men i klassisk forstand vil det jo være et arbejdsgiveransvar. I klassisk forstand er det almindeligvis sådan, at mennesker, der påtager sig den opgave, også har nogle faglige kompetencer og nogle erfaringer, der gør, at man kender hele det fagretlige system. Det er der, jeg prøver at spørge, om ministeren vil være villig til at gå ind og på en og samme gang respektere, at borgeren skal have den selvbestemmelse, men at vi samtidig prøver at forebygge, at man rent juridisk kommer til at stå med en øretæve, som man ikke kan overkomme.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det vil jeg naturligvis, og jeg har allerede nævnt brugerhåndbogen som et eksempel derpå, men jeg ved også, at KL om kort tid udsender en vejledning og en standardkontrakt for ansættelse af hjælpere til kommunerne.

Det tror jeg også vil bidrage til at forbedre de kommunale sagsbehandlers rådgivning og vejledning af brugere af hjælpeordninger fremover.

Det er jo sådan, som vi skriver i vejledningen, at aflønningen af hjælperne normalt bør ske efter de almindelige regler i overenskomst for hjemmehjælpere m.v. Man lægger sig op ad, hvad der i øvrigt er kendt på området.

Så der er nogle ting i gang for at gøre det nemmere for brugere at tage arbejdsgiveransvaret og få taget højde for de forpligtelser, der også ligger i det.

Men jeg vil yderligere gerne nævne, at jeg har bedt om at få undersøgt, hvordan mulighederne er i Sverige, for jeg ved, at der er en særlig svensk model med brugerstyrede personlige assistenter, hvor man har organiseret det på anden vis med arbejdsgiveransvaret, og jeg vil prøve at undersøge, om det måske er en ny alternativ måde, vi også kunne gøre brug af i Danmark.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Arne Toft som medspørger.

Arne Toft (S):

Jeg tror, at det sidste, ministeren siger, egentlig er det, som den, der har ansvaret i dag, gerne vil have set på, for jeg tror, at den handicappede meget gerne vil have selvstændigheden, meget gerne vil have friheden til at ansætte og også meget gerne vil have nogle andre, f.eks. kommunen, til at gå ind og overtage ansvaret med hensyn til det retlige.

Når jeg taler med de handicappede, og når jeg taler med folk, hvor de er organiseret, er det her altså et problem, for der er jo ikke mange fagforeninger, der er meget for at gå ind og køre en sag mod en svagere part. Derfor tror jeg slet ikke, at vi har set alle de sager, som egentlig kunne køres. Så kunne ministeren ikke overveje, hvilket også bliver sagt her, at lade ansvaret, når der bliver kørt sager, overgå til nogle andre end klienten?

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Som nævnt, og som spørgeren også følger op på, vil jeg prøve at undersøge, hvilken måde man organiserer det på i Sverige, og se, om det er no-